

OZVĚNY

SMIDARSKA

SRPEN 2003
Kč 5,-

28

Z obsahu čísla: Informace OÚ X Jednání o kostele sv. Stanislava X Dopisy čtenářů X ZŠ - 40. výročí otevření X 45 let praxe MUDr. Svobody ve Smidarech X Školní rok v mateřské škole X Zpráva o činnosti SDH a ZO ČSCH X Z. Slavík - Legionáři mající vztah ke Smidarům - pokrač. X Historické okénko - rok 1954 X Společenská kronika

Slovo starosty

Vážení občané,

uplynula polovina roku 2003 a proto Vás chci touto cestou informovat o dění v naší obci. V lednu byl schválen rozpočet na rok 2003 v celkové výši 10,162.130,-Kč. Rozpočtové výdaje na provoz obce včetně základní a mateřské školy činí 6,700.000,-Kč. Schválena byla také rozpočtová rezerva ve výši 1,022.130,- Kč a to na výstavbu Domu s pečovatelskou službou v Loučné Hoře. Zbytek rozpočtu ve výši 1,440.000,-Kč byl rozdělen na akce, které chceme v letošním roce realizovat a některé již také realizovány byly.

Jde zejména o již zmíněný Dům s pečovatelskou službou. Celkové náklady na výstavbu činí 18,500.000,-Kč. Dotace na výstavbu od Státního fondu rozvoje bydlení představuje částku 9,800.000,-Kč, 4,000.000,-Kč máme přislíbeno od Krajského úřadu Hradec Králové a zbytek - částku 4,700.000,-Kč musíme uhradit z vlastních prostředků. Stavba má být dokončena v červnu roku 2004. Práce probíhají přesně podle harmonogramu. Pokud se týká způsobu obsazení bytů a stanovení výše nájemného bude předmětem jednání a rozhodnutí některého nadcházejícího zasedání zastupitelstva. Informace ostatním občanům, kteří nenavštěvují zasedání zastupitelstva, budou následně podány způsobem v místě obvyklým.

Další problém je s kuchyní Základní školy ve Smidarech, která nevyhovuje současným požadavkům jak po stránce stavební tak po stránce hygienické. Pokud neuděláme opatření, bude v roce 2005 kuchyň pro nevyhovující stav uzavřena. Hledáme proto způsob jak tomuto stavu zabránit a v co nejkratší době tento problém, zejména finanční, vyřešit. Informace budou podávány na zastupitelstvu průběžně. Celkové náklady na rekonstrukci dle vypracované projektové dokumentace by měly představovat částku cca 4,500.000,-Kč.

Dále byly zastupitelstvem v lednu letošního roku schváleny následující akce:

Cesty - Smidary, Chotělice, Loučná Hora, Křičov a chodník Smidary - Červeněves, to vše v hodnotě 1,300.000,-Kč. Většina tohoto záměru je hotova, kromě chodníku Smidary - Červeněves, kde nejsou doposud dokončeny majetkové vztahy pozemků, probíhají jednání s vlastníky a jejich pozůstalými. Celková hodnota díla by měla činit 650.000,-Kč. Počítáme s realizací na podzim letošního roku, nejpozději na jaře roku příštího.

Chodník ve Smidarech na náměstí směrem k Sokolovně představuje částku 400.000,-Kč.

Dále je vybudován sušák na hadice pro SDH Smidary a bylo provedeno vyčištění požární nádrže v Křičově. V letošním roce chceme ještě vyčistit nádrž v Červeněvsi uprostřed obce a provést opravu mostu. Probíhají též opravy místního hřbitova ve Smidarech.

Další podrobnosti o akcích budou podány na konci letošního roku.

Jaroslav Tauchman
starosta obce

Upozorňujeme občany na dodržování obecně závazné vyhlášky č.6/2000 o místních poplatcích ze dne 16.12.2000 – a to především kapitoly o místních poplatcích za užívání veřejného prostranství. Týká se zejména parkování vozidel a uskladnění stavebního materiálu. S touto vyhláškou se mohou občané seznámit na obecním úřadě nebo na webových stránkách obce: www.smidary.qx.cz

MUDr. Zdeněk Vaníček

bude opět vykonávat gynekologicko-porodnickou praxi ve Zdravotním středisku Smidary od 5.9.2003 každý pátek od 8,00 hod. – 12,00 hod. Při první návštěvě není nutná zdravotní karta, pouze průkaz pojištěnce. V nutných případech mají ženy možnost volat na mob.č. 604121849.

Na základě objednávky Obecního úřadu Smidary u Geologické služby Poděbrady byl proveden orientační hydrogeologický průzkum lokality hřbitova ve Smidarech, Loučné Hoře a Chotělicích s cílem vypracovat odborný hydrogeologický posudek ve smyslu zákona č.256/2001 Sb., o pohřebnictví. V souladu s tímto zákonem musí obecní úřad vypracovat Hřbitovní řády, neboť na základě průzkumu nebyla zjištěna žádná skutečnost, která by zásadním způsobem omezovala další provozování těchto veřejných pohřebišť. Red.

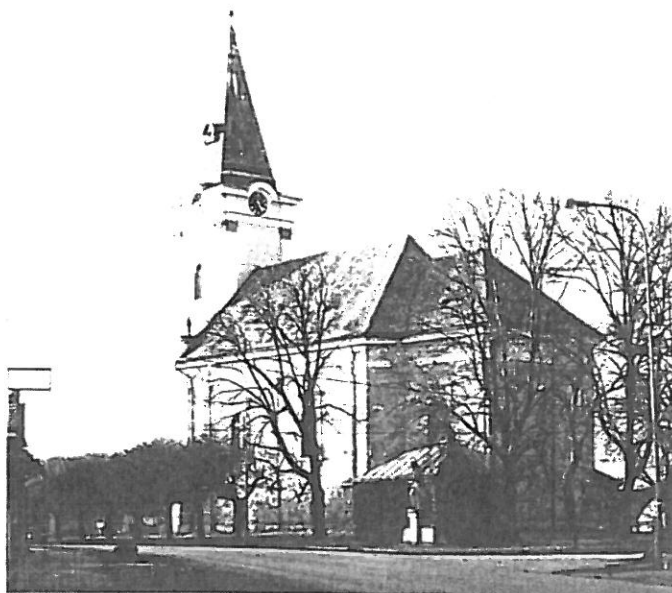
Jednání o kostele sv.Stanislava ve Smidarech

Dne 20.května 2003 byla uskutečněna schůzka se zástupci obce, farnosti a zástupci Biskupství královéhradeckého. Předmětem jednání byl stavebně technický stav kostela Sv. Stanislava ve Smidarech. V úvodním slově generálního vikáře Mons. Josefa Sochy byl popsán problém, kterým je současný stavebně technický stav kostela a s tím spojenou i zamýšlenou opravou. Objekt je památkově chráněn. Všichni zúčastnění této schůzky daný objekt již v minulých letech prohlédli a znají jeho stav. Soubor činností z hlediska záchrany je nutno postupovat v této posloupnosti:

1. provést statické zajištění objektu a nutné práce s tímto související, provést opravu krovu a střešního pláště včetně hromosvodu
2. další postup zvolit na základě potřeb farnosti, obce a finančních prostředků (jedná se o opravu fasády, elektroinstalace, vnitřních omítek potažmo interiéru jako celku).

Na objekt kostela bylo již v minulosti žádáno o finanční prostředky z „Programu záchrany architektonického dědictví“. Tyto žádosti nebyly akceptovány a finanční prostředky z tohoto programu nebyly získány. Finanční možnosti Biskupství královéhradeckého jsou omezené z důvodů omezených prostředků, které dostává od státu (MK ČR) pro činnost v celé diecéze v rámci objektů, které spravuje. BK HK bude hledat prostředky z fondů, z prodeje far. Obec přitom prověří možnosti financování z prostředků obecních- sbírka od občanů, fyzická pomoc při vlastní opravě, sponzoři. Pro vlastní opravu bude kontaktován stavební technik pro příslušný vikariát, jehož činnost bude hrazena z prostředků farnosti a část z dotace od BK HK. Farnost zajistí možnost prohlídky interiéru kostela pro zástupce obce.

Dalším bodem schůzky byl dotaz zástupců obce ohledně stavu fary ve Smidarech. K této stavbě bylo konstatováno, že fara je k dnešnímu dni prodána.

Red.- zpracováno dle zápisu z jednání

Pozn.: V rámci priorit žádostí **Programu záchrany architektonického dědictví – akce pro rok 2004**, podaných v rámci Královéhradeckého kraje a dále postoupených Ministerstvu kultury ČR, jsou Smidary, kostel sv.Stanislava na 20.místě. Rozhodující slovo bude mít

MUDr. Vladimír Svoboda

45 let nepřetržité služby občanům

V našem konceptu zdravotnictví má významné místo zaujmout pojem **r o d i n n ý l é k a ř**. O tom, jaký by měl být, se vedou neustálé debaty.

Nám, občanům Smidar a okolí je tento pojem důvěrně známý a zcela jasný. Dobře víme, že to musí být lékař, který je v místě dostatečně dlouhý čas. Lékař, který zná každého pacienta (a to jsme za ta léta všichni) jménem, a který zná i příslušníky rodiny. Doktor, který ví leccos o vaší tělesné schránce o vašich neduzích, kde vás co bolí a loupe. Lékař, který již při vstupu do ordinace většinou předem ví, co Vám má předepsat, kam Vás poslat - prostě jak pomoci. Lékař, který Vám nejenom předepíše léky, ale přidá nějakou tu životní moudrost, radu, dobré slovo a někdy i třeba peprnější vtip.

Nu, a takového lékaře máme my, smidarští občané a pacienti z okolí. Před mnoha lety to byl MUDr.Motejl a po něm MUDr. Vladimír Svoboda, který právě v tomto roce oslaví již čtyřicetpět let nepřetržité zdravotní služby u nás. Doktor, který za ta léta již něco zažil a něco pamatuje, který zná každého a kterého zná každý nejenom u nás, ale i v širokém okolí, ve všech zdravotnických zařízeních.

A tak Ti, milý Vladimíre, my smidarští občané, přejeme aby sis to s námi ještě nějaký ten pátek užil. Aby Ti zdravíčko ještě vydrželo a nožičky sloužily. A když tak na břehu řeky nebo rybníka relaxuješ a přemýšlíš o současném světě, aby Ti sem tam nějaká ta pěkná rybička zabrala. A jestli se rozhodneš být tady s námi ještě do Tvé osmdesátky, pak budeš takovým prototypem člověka - důchodce, který dokazuje co jeden všechno může vydržet při dobré mysli a radosti ze života.

Tak ještě jednou, milý Vladimíre, děkujeme. Ať se Ti ještě dlouho ruka při psaní receptů netřese. Ať jsi ještě dlouho v pohodě a čilé mysli jako dosud.

F.H.

MUDr.Vladimír Svoboda

Nar. 6.5.1929

Studia na lékařské fakultě Univerzity Karlovy ukončil v roce 1953. Na umístěnku nastoupil jako sekundární lékař v Krajské hygienicko-epidemiologické stanici v Hradci Králové. Po třech měsících přešel do nemocnice v Novém Bydžově jako sekundární lékař, kde působil až do nástupu základní vojenské služby v roce 1955. Tam sloužil na ošetrovně Vojenské lékařské fakulty v Hradci Králové do roku 1957. Po ukončení základní vojenské služby pracoval po dobu jednoho roku jako obvodní lékař v Novém Bydžově a v roce 1958 přijal nabídku na uvolněné místo po MUDr.Motejlovi a nastoupil na obvodním zdravotním středisku ve Smidarech, kde pracuje dosud. Kromě toho vykonává funkci závodního lékaře IMPRESSU ve Skřivanech. V minulosti zajišťoval i zdravotní péči v ÚSP Skřivany, Chotělice a Podlesí. Byl školitelem studentů a absolventů lékařské fakulty, vedl lékařskou službu první pomoci v NsP Nový Bydžov. Aktivně se podílel na výstavbě Zdravotního střediska ve Smidarech a Skřivanech a na jejich vybavení. V roce 1973 odmítl funkci vedoucího odboru zdravotnictví bývalého Okresního národního výboru v Hradci Králové i ředitele polikliniky OÚNZ v Hradci Králové s tím, že není členem KSČ a „nebyl bych schopen opustit toto nové zařízení, o jehož vybudování jsme 15 let usilovali, bez pocitu lítosti“ (autentická slova ze zápisu o odmítnutí funkce).

Fotografie z doby nástupu do Smidar

Red.

Základní škola Smidary – 40.výročí otevření

V září oslaví naše základní škola 40 let od svého otevření.

Školní rok 1962/63 se naše děti učily ještě ve starých budovách. Stupeň první v budově čp. 108 na náměstí, stupeň druhý v budově čp.5. Tento školní rok byl ukončen úspěšně. Vše se ale nerozešlo na prázdniny jako jiná léta. Na učitelstvo i žactvo čekala práce v nové škole. Ne práce malá a také ne málo. Úprava kolem školy, vožení nábytku, úprava učeben. Našel jsem učitele při drážkování parket, jejich leštění, při práci s tabulemi a nakonec i na tabulích. Zvláště poslední prázdninové dny neznaly smilování. Chtěli jsme v nové škole 1.září začít! Chtěli – a také začli. Kolaudace nové školy byla provedena 29. srpna. Pak už se vše připravovalo na slavnost otevření. Tedy : Nový školní rok v nové školní budově. Konečně! Učitelé jsou přepadlí a zdá se mi, že čekají na pondělí toužebně. Až zazvoní ... a už se dají do své krásné a zodpovědné práce. Kdo by to nepřál dětem, kdo učitelstvu, kdo našemu městu! Naše škola mívala krásnou pověst! Udržet ji, tot' povinnost nejsvětější, a to je v první řadě věcí učitelského kolektivu. Kteří to učitelé zasadili rádko na nové učitelské brázdě ve Smidarech?

I.tř. Emilie Hubková
II.tř. Růžena Neumanová
III.tř. Květa Štajerová
IV.tř. Olga Myšková
V.tř. Bronislava Krejcarová

VI. tř. Hedvika Šuláková
VII.tř. Ladislav Koucký
VIII.tř. František Šmidrkal
VIII.tř. František Šimon
IX.tř. Božena Hindlingerová

Ředitel školy: Oldřich Záveský, zástupce ředitele: Jiří Matějec.

Školník: Ladislav Novotný. Základní devítiletá škola ve Smidarech má 311 dětí.

Při škole je družina, kam chodí 43 dětí. Vychovatelkou je Jaroslava Havelková a je umístěna ve svých učebnách. Dne 8.září jsem se šel podívat do kuchyně a jídelny a myslel jsem, že jsem vlezl někam do říše pohádek. Nádhera, krása, jednoduchost. Vedoucí kuchařkou je paní Miloslava Svobodová, pomocnice: Jaroslava Žampová a Marie Bernartová. Na oběd do jídelny chodí asi 150 dětí a asi 30 dětem mateřské školy se oběd dováží. A znovu jsem zašel do školy a člověk kdyby mohl odhodit aspoň tu „čtyřicítku“ s krku, šel by rád učit. Práci vnitřní, tu školskou, kde si didaktika podává ruku s pedagogikou, tu neznám. Než i zde „credo nostris māgistrīs.“

Zpracováno dle kroniky O.Doležala

Ministr školství s.Uher při otevření nové školy
v pozadí Oldřich Záveský - ředitel

Smidarské mládí na zkušenou v Rakousku.

Nejenom vysokoškoláci, ale i studenti středních škol mají nyní otevřeny dveře do světa a na nejrůznějších stážích získávají nové zkušenosti, dovednosti a zdokonalují se v cizích jazycích. Ale to hlavní – naučí se samostatnosti, spoléhat jedině na sebe a nebát se světa.

Podívejte se co o své stáži v rakouském Hall in Tirol říká studentka novobydžovské Střední zdravotnické školy **Milada Hilnerová**:

„Předně jsem si vždy myslela, že německý jazyk, který na naší škole vyučuje paní učitelka Lenka Hloucalová, ovládám jakž tak uspokojivě. Ale na to jsem musela rychle zapomenout, když jsem se ocitla zcela sama na oddělení tamější nemocnice, odkázána jenom a jenom na sebe a své spolupracovnice mluvící výhradně německy. Nejtěžší ze všeho je překonat bariéru ostychu a začít mluvit i když ne zcela správně gramaticky i přesně obsahově. Výhodou pro mne byla dobrá znalost praxe z domova, takže když jsem někdy nerozuměla, pochopila jsem co na mě chtějí podle pomůcek potřebných k danému výkonu.

Hned na počátku pro mě bylo překvapující, že rakouské sestry provádějí mnohem méně výkonů než u nás. Například odběr krve provádí lékař, laborant nebo další specializované sestry. Sestry na oddělení mají potom daleko více času věnovat se výhradně pacientům.

Ale i samotní pacienti pobývají v mnohem lepším prostředí s lepšími možnostmi než u nás. Velkou roli zde asi hrají finanční možnosti rakouského zdravotního systému. Jenom pro příklad: Na každé chodbě je vozík s pitím, ovocem a podobně, ze kterého si pacient může kdykoliv a cokoliv vzít.

Velmi mě překvapilo jak mnoho se liší práce u nás v nemocnicích a práce rakouských sester, pokud jde o pracovní tempo, které je mnohem volnější než u nás. Tady není žádný stresující spěch ani časové termíny. Zde je to zcela jiné. Začíná se pracovat v 6.30 hod. kdy se do 8.00 hod. provede hygiena na 2-3 pokojích. Poté se všichni z oddělení sejdou ke společné snídani, čímž se myslí stůl plný jídla z něhož si každý vezme to co mu chutná. V 9.00 hodin se pokračuje v hygieně na dalších pokojích a to po celé dopoledne, aniž by to komukoliv vadilo. U nás musí být v 8.00 vše hotovo a to zcela nekompromisně.

Pobyt v rakouském Hall in Tirol v tamější nemocnici byl pro mne velikou životní zkušeností, poznala jsem jiné prostředí a jiné pracovní postupy. Jak se mají a jakou péči mají pacienti v zahraničí, jaká je vybavenost a technická úroveň nemocnic v cizině. Potěšilo mě jak si nás tamní personál vážil a že jsme neméně tak pracovité a zdatné jako sestry v zahraničí. To vše mě utvrdilo v tom, že se ani v cizině neztratím a že třeba i budoucí zaměstnání zdravotní sestry, v cizině mnohem lépe honorované než u nás, není pro mne tabu.

F.H.

Vše pro dětský smích a šťastný úsměv

V minulých červnových dnech uspořádal kolektiv několika žen a učitelek základní školy Dětský den v prostorách Sokolovny ve Smidarech.

Děti zde soutěžily v celé řadě zajímavých soutěží a na hřišti bylo celé dopoledne plno smíchu a radosti. Každý se radoval z ceny, kterou si vybojoval v soutěži nebo z ceny za účast. Všechny odměny byly výsledkem sponzorských darů několika sponzorů. Obecní úřad přispěl částkou 1.500,-Kč. Radost dětem nezkalil ani občasný deštík.

Možná, že příští rok se zúčastní více dobrovolníků, kteří nebudou litovat svého volna ve prospěch těch nejmenších. Možná, že si cestu mezi mládež najde někdo ze zastupitelstva obce včetně starosty. A možná dokonce že i ředitel školy se přijde podívat na své ovečky.

Věřme tomu, že to není aktivita ojedinělá a že takovýchto akcí bude více.

F.H.

Oslavy hasičů v Ohnišťanech

I naše požární jednotka se zúčastnila těchto oslav. V soutěži si nevedla zrovna dobře neboť byla předposlední. Ale jistě tomu tak nebude v příštím roce kdy naši hasiči oslaví již 130 let od založení. Jistě to bude oslava s podporou obecního úřadu a neméně tak úspěšná jako v blízkém Sloupně!

F.H.

Odpady – tot' problém

A to nejenom jinde, ale i v naší obci. Garantem a organizátorem odvozu a likvidace odpadu je totiž ze zákona č. 185/2001 Sb., o odpadech, pověřen obecní úřad.

K dispozici pro likvidaci odpadů mají občané obce dva, bohužel zcela rezavé kontejnery na skleněné lahve, dále jeden kontejner na bílé sklo a dva kontejnery na tzv. PET lahve. Zřejmě právě pro PET lahve je to málo nebo je odvoz nepravděelný nebo v dlouhých intervalech, neboť kolem kontejnerů se vždy povalují pytle s odpadem a je zde stále velký nepořádek. Mnohdy i s odpadem, který tam nepatří a není to právě vábný pohled na věčně neuklizené shromaždiště, umístěné přímo uprostřed Smidar náproti památníku padlých. Náročnost odvozu ještě zvyšují ti občané, kteří si nepřčetli návod na letáčku na kontejneru, že je třeba PET lahve sešlápnout a tím zvýšit úložný prostor kontejneru a snížit a tedy i zlevnit potřebný odvoz.

Asi by věci prospělo, kdyby občané znali přesný harmonogram vypracovaný obecním úřadem, kdy bude odváženo železo, kdy se budou mít šanci zbavit ledničiek, pneumatik, autobaterií apd. Věci by také prospělo, kdyby 2x do roka byl přistaven velkokapacitní kontejner, kam by občané mohli odložit veškeré nepotřebné věci z domácnosti, které jim překážejí.

Ve větších městech mají k tomuto účelu zřízeny tkz. Sběrné dvory, na jejichž zřízení přispívá stát dokonce 50%. U nás by tuto situaci měly řešit kontejnery tak jako tomu je u hřbitova. Potom by ubylo i tkz. divokých skládek kolem Smidar, které pěknému vzhledu okolí nijak nepřispívají.

F.H.

Lapkové ve Smidarech

Po delší přestávce se zase v naší obci usídlili novodobí lapkové. Žádný zámek není prostě dostatečnou překážkou a jejich vynalézavost jak se dostat k penězům a dalším věcem je bezbřehá.

Posuďte sami. U paní Zátrokové v prodejně tabáku využili krátké chvílky kdy odešla do skladu – máknout do šuplíku a odcizit tašku s penězi se značným obsahem, bylo dílo okamžiku. A aby toho nebylo málo, navštívili ještě stodolu a ukradli díly k autu.

Předtím navštívili zloději také základní školu, aby odtud odnesli v prvním případě starší počítač a potraviny. Při druhé loupeži zas odnesli větší množství salámu a masa. Pozoruhodné na tom je, že to bylo vždy v době, kdy ve skladě a v lednicích byly větší zásoby než obvykle. Jakoby zcela bezpečně věděli, kdy si mají do školy zajít. Štěstí bylo, že nenavštívili počítačovou učebnu. Tam by byla škoda daleko větší. Škola je stranou, ploty také nejsou v nejlepším pořádku, takže zde byli zcela nerušení. Vlčák, který zde hlídal a pobíhal celou noc za pana školníka Vondruse, je minulostí. Ukazuje se však, že takový způsob ostrahy byl nejbezpečnější i finančně nejpríjemnější. Možná by pomohlo znovuoobnovení plotu v přední části areálu, aby mohl být prostor uzavřen ve večerních hodinách. Takto by totiž byl sice znemožněn přístup na hřiště, ale na druhou stranu se tam nyní pohybují různí vyznavači nočních toulek a zážitků.

Naposledy neodolal nájezdu lapků ani stánek pana Havelky na náměstí. Tam se zase dovnitř probourali boční stěnou a odcizili větší množství cigaret. I zde se jednalo o někoho, kdo si vše předem jak se říká „očíhnuł“. A přitom se jednalo o amatéra, který šel jedine po cigaretách. Alkoholu a potravin se ani nedotkl.

Posledním případem byla krádež před domem pana Smotlachy, kde když se ráno probudili zjistili, že na zaparkovaném autě nemají poklice.

Takže občané pozor – máme zde škodnou !

F.H.

Legionáři mající vztah ke Smidarům

Tak zní název článku uveřejňovaném na pokračování v Ozvěnách Smidarska. Obsahem článku byla účast našich vojáků v legiích během první světové války. Bylo to více než 128 mužů, kteří stáli u zrodu první republiky a bojovali na všech frontách. A právě proto naši předkové jako vděk postavili památník – důstojný památník, na kterém jsou uvedena jména padlých.

Náš současný vztah k našim padlým a k naší historii se však ukazuje jako velmi, velmi macešský, podíváme-li se jak vypadá památník v současné době. Věčně zaplevelený, s desítkami skomírajícími růžičkami a s tajně položeným věnečkem z umělých květin, který je tam vždy do příštího výročí, nesvědčí o důstojnosti tohoto místa.

Smidarské ozvěny – historie a budoucnost

Časopis smidarského regionu, jehož počátky spadají do 70.let byl zdrojem informací o akcích „Z“, o pracovních kolektivech, brigádách socialistické práce, o současné kultuře v obci, o místním průmyslu apd. Poté nastala ve vydávání časopisu delší pauza. V roce 1991 se jeho vydávání obnovilo, ovšem nepravidelně cca 2x ročně. Přestože byla zpočátku sestavena redakční rada asi ze šesti lidí, jejich počáteční elán do práce kolem časopisu se postupně zcela vytratil a časopis dále vycházel už jenom díky příspěvkům pana profesora Františka Vaníčka, které tvořily podstatnou část náplně časopisu. Ostatní krátké zprávy byly jenom jakýmsi doplňkem. Z jeho pera jsme poznávali významné osobnosti Smidar, přibližoval nám známá místa z okolí Smidar – pod Topoly, Bažantnici, Kazd'ák, Zemaňák, Fligrovnu, Splávek, Splav a mnoho dalších míst, jejichž jména již dnešní generace pomalu nezná. Starším občanům přibližoval „staré“ Smidary s množstvím krámů a řemesel, které tehdy ve Smidarech existovaly, a které starší občané důvěrně znali. Čtenáři s ním a s jeho kamarády Jandíkem zvaným Třpytko, Jaroslavem Laifrem a dalšími navštěvovali zábavy a tancovačky v okolí. V jeho podání jsme se dozvídali o sportovcích – fotbalistech, kteří týden co týden odcházeli s průvodem svých fanoušků na místní fotbalové hřiště u „Šutráku“, aby zde v litém boji sváděli bitvy se soupeři z Vysokého Veselí, Chotělic a s jinými kluby, kterých bylo dříve po vesnicích spousta. A kde jinde se hlučně oslavovalo každé vítězství a nebo oplakávala porážka než v hospodě u Samlerů, která byla mekkou fotbalistů. Bylo toho hodně s čím nás tento literát seznamoval. Jeho příběhy a články, doprovázené ilustracemi jeho dcery, občané rádi četli. Byl to prostě jejich časopis. My dnes již víme, že jeho příspěvek v 25.čísle našeho časopisu byl poslední. A proto, my občané smidarští, Ti milý Franto, za Tvoje zaujetí, se kterým jsi psával a za Tvůj osobitý humor a vytříbený vkus, moc a moc děkujeme.

Dnes se občané stále častěji ptají, zda se ve vydávání časopisu bude pokračovat. Co bude dále jeho obsahem. Z kusých zpráv, které pronikly na veřejnost z nového zastupitelstva se dá soudit, že časopis bude vycházet dál. A co by zde občané měli najít? Tak především by měl důsledně seznamovat se vším co se v obci děje a co zastupitelstvo plánuje do budoucna. Prostřednictvím časopisu by je měl vtáhnout do veřejného dění. Každý by měl mít možnost projevit v časopise svůj názor. Zastupitelstvo nemíní před občany nic skrývat a mělo by být k občanům maximálně otevřené. Ti by měli najít v časopise dostatek informací o jednání rady, plenárního veřejného zasedání, o rozpočtu obce a celkovém hospodaření, jednotlivých investičních akcích. Přispívat by měla škola, oddíl kopané, myslivci, hasiči, chovatelé, podnikatelé. Prostě by zde mělo být vše co občana zajímá a na co se mnohdy i bojí zeptat. Na schůzi zastupitelstva totiž nechodí nikdy více než 20 občanů a tak jediné prostřednictvím časopisu mohou získat potřebné informace.

F.H.

Nikde nejsi v bezpečí !

Člověk nikdy neví, kde na něho číhá nebezpečí a kdy může přijít k úrazu. Třeba i na zcela obyčejném novém chodníku. Každý den si chodím do trafiky pro denní tisk. Zrovna tak tomu bylo i po bouřce, která se přehnala přes Smidary v minulých dnech. Před jednopatrovým domem, hned vedle trafiky, jsem nejprve uklouzl po švestkách napadaných na chodníku a aby nezůstalo pouze při tom, spadla za mnou omítka z domu, uvolněná po bouřce.

Myslím si, že problémy s tímto domem budou i v zimě, protože dům nemá skoro žádné okapy a i svodní roura končí vysoko nad nově udělaným odpadem. To bude na novém chodníku docela pěkná klouzačka.

Domnívám se, že by mělo být na obecním úřadě, aby se co nejdříve dohodl s majitelem objektu na odstranění všech závad, aby nedošlo ke zranění některého z uživatelů chodníku.

Šimáček Zd.

Ředitelství Základní školy ve Smidarech oznamuje žákům a jejich rodičům, že školní rok 2003/2004 bude zahájen v pondělí 1. září 2003 v 8,00 hodin.

Red.

Sportovních akcí nebo jiných aktivit pro smidarskou mládež, je jako šafránu. Pro mládež se toho ve Smidarech moc nedělá. Proto tím více potěší akce, která se uskutečnila díky aktivitě několika rodičů a učitelek základní školy. Jeho příprava si vyžádala nemálo úsilí a ještě dnes se můžete s jeho pozůstatky ve formě žlutočervených šipek v okolí Smidar setkat. Závod se vydařil. Zúčastnilo se ho 60 cyklistů všech generací. Jen více takových akcí! Ale to záleží na rodičích, zda chtějí něco udělat pro svoje ratolesti. Třeba vybudovat s pomocí obecního úřadu jednoduché, víceúčelové hřiště na sokolovně, kde by mohly děti sportovat (hrát nohejbal, volejbal, tenis..), tak jak tomu bývalo dříve.

Pavlaína Křepelová

Z činnosti Sboru dobrovolných hasičů ve Smidarech v roce 2003.

Sbor dobrovolných hasičů ve Smidarech jako občanské sdružení působící na úseku požární ochrany vyvíjí svoji činnost ve dvou základních rovinách. Jednou je jeho vlastní společenská činnost pro všechny členy řízená podle „Stanov“ Sdružení. Ve druhé je to již konkrétní naplňování zákona o požární ochraně č. 133/1985 Sb. ve znění pozdějších zákonů, vyhlášek, předpisů apod. Zde je hlavním garantem činnosti „Jednotky sboru dobrovolných hasičů obce“, jejímž zřizovatelem je Obecní úřad ve Smidarech a který také plně za tuto jednotku odpovídá jak po stránce materiální tak i finanční. Jednotka je zařazena do kategorie JPO III s výjezdy do okolních obcí i mimo územní obvod obecního úřadu. Má pohotovost plných 24 hodin, kdy je povinna zabezpečit výjezd do 10 minut po ohlášení jakékoli akce. Sbor dobrovolných hasičů ve Smidarech právě svou činností pomáhá obecnímu úřadu, kdy zajišťuje členy do této jednotky a ve spolupráci s Hasičským záchranným sborem královéhradeckého kraje pak jejich školení a výcvik. Pomáhá udržovat požární techniku a její vybavení včetně výstroje a výzbroje.

Během prvního pololetí 2003 byla provedena u zbrojnice výstavba sušáku na hadice, kdy se na této akci finančně podílel jak obecní úřad tak i Sbor vlastními finančními prostředky. Jednotka se pravidelně schází 1 x měsíčně na vlastních školeních, kdy se členové zdokonalují v ovládání techniky a používání věcných prostředků, ve znalostech předpisů, seznamují se s novými poznatky na úseku požární ochrany a pod. Všechnu tuto činnost dělají členové jednotky ve svém volném čase zdarma. Do této jednotky pochopitelně nemohou být zařazeni všichni členové, kteří jsou členy občanského sdružení. Jsou tam jen ti věkově mladší, kteří mají o tuto činnost zájem a odpovídají také zdravotně, protože všichni členové se musejí pravidelně podrobovat lékařským prohlídkám. Odborná příprava zahrnuje teoretickou přípravu, praktický výcvik a tělesnou přípravu. Součástí odborné přípravy je i požární sport. Jsou to právě ty různé hasičské soutěže pořádané sbory při různých příležitostech. Soutěží se v požárním útoku, v běhu na 100 m s překážkami a štafetě 4 x 100 m s překážkami. Nejvíce se uskutečňují soutěže v požárním útoku a běhu na 100 m.

Tyto soutěže se uskutečňují v rámci činnosti občanských sdružení. Dne 21.6.2003 se uskutečnila soutěž v Ohnišťanech u příležitosti oslav 120. výročí založení a 23.8.2003 se uskutečnila další soutěž v Chotělicích, kde vzpomínali 105. výročí vzniku dobrovolného hasičstva. Obou soutěží se zúčastnilo i družstvo SDH Smidary. Umístění jednotky nebylo vždy takové, které bychom si přáli, ale je potřeba si uvědomit, že je to sport, kde je také nutná potřebná míra štěstí.

Během prvního pololetí 2003 jednotka obce vyjížděla ke dvěma zásahům. První výjezd se uskutečnil v noci na likvidaci požáru mysliveckého zařízení ve Skřivanech, druhý pak byl na hořící travu na místním železničním nádraží.

Na úseku další vlastní činnosti byl dne 22.února 2003 uspořádán společenský ples za účinkování hudby Resonance z Chlumce nad Cidlinou. Dne 12.dubna 2003 byl uskutečněn sběr železného šrotu. 17. května 2003 bylo ve spolupráci se ZO Českého svazu chovatelů ve Smidarech v jejich objektu uspořádáno společné opékání vepře se společenským posezením všech členů obou organizací.

Závěrem bych chtěl poděkovat všem členům, kteří se podíleli a stále podílejí na práci jak Sboru dobrovolných hasičů tak jednotky Sboru dobrovolných hasičů obce JPO III. Při této příležitosti bych chtěl také připomenout, že v příštím roce oslaví Sbor dobrovolných hasičů ve Smidarech již 130. výročí od svého založení.

Ladislav Hořejšek

ROK 1954

=====
Co nového nám dáš? Jak postoupíme zase vpřed k vytčenému cíli? Musíme doufat, že bude takovým k jakému jsme si blahopřáli: Šťastný. 21. leden.

=====
Toho dne zemřel V.I. Lenin, otec VŘR. Vzpomínaly školy, vzpomínaly továrny, vzpomínalo občanstvo města. Veliký revolucionář, zakladatel prvního socialistického státu na světě. Pěknou besedu měli ve škole. Přišli na ni občané města a v pásmu písní a recitací, nenuceně skloubeném prostínským proslovem se přítomní seznámili s rodinou V.I. Lenina a prošli se jeho mládím, studenským jeho životem a revoluční jeho prací. Pěkné a škoda, že návštěva byla slabá. Konec ledna a únor nás překvapil náhlým ochlazením. Začalo mrznout, později třeskuté mrazy a 20° C nás překvapil dne 22. února. Dnes 25. února stále ještě mrzne a máme už starosti. Jsou to stromy a jsou to pole. Holomrazy jim jistě nešly k duhu a bylo by velkou škodou, kdyby bylo nutno znovu sít. Doufejme, že vše bude dobré.

13. únor.

=====
Toho dne večer byla v našem městě schůze občanstva. Na programu byla diskuse o dvou zákonech, týkajících se národních výborů a voleb do národních výborů. Přítomno 66 občanů. O zákonech referovala s. Šťastná z Nového Bydžova. Seznámila přítomné s jednotlivými paragrafy tohoto zákona a otevřela diskusi o národních výborech a jejich práci vůbec. Účast byla pěkná a kritizována byla věcně dosavadní práce MNV.

25. únor.

=====
Zaznamenávám oslavu "Vítězného února" na střední škole. Slavnostní řečnická ředitelka školy, která pěkně vyložila dětem vedoucí příčiny 25. února, poukázala na velký význam osobnosti s. Klementa Gottwalda a vedoucí jeho úlohy v tom dni. Tento významný den byl také velkou událostí pro naše PO, které spojilo s touto slavností i své šátkování. Tím byl význam toho dne ještě zesílen. Pěkné recitace, pěkné hudební vložky, vše pěkné.

26. únor.

=====
Toho dne byla plenární schůze KSČ ve Smidarech. Účast slušná a soudružky a soudruzi hodnotili celoroční svoji práci. Byly dobré výsledky na mnohých úsecích a byly po zásluze zhodnoceny. Byly i nedostatky. Ty byly také podtrženy a to hlavně proto, aby byly mementem pro další práci. Konstatováno: Restů na pracovišti nestrpíme nikde, tím méně ve své rodné straně. Jsme předvojem pracující třídy u nás. Předvoj ukazuje cestu, razí cestu, odstraňuje překážky. A tak pod tímto úhlem kupředu!

Konec února nás překvapuje velmi silnými mrazy. Zaznamenáváme i 20° C, 18° C a několikrát po 15° C. Mrzne na holo a větry spojené s mrazy byly příčinou toho, že ohrozily brambory ve sklepích, stozích a řepy v krechtech. Byly i obavy o stromy! No - tady se snad nestalo.

8. březen.

=====
MDŽ. Sokolovna. Přítomno 170 lidí. Pěkný a hodnotný program připravily školy. Pohoštění maminek Jednota. Všeobecná spokojenost. Týž den odpoledne získává SSSR světové mistrovství v hokeji.

16.březen.

=====

Schůze SČSP - diafilm - smrt Stalina a Klementa Gottwalda. Přednáška pěkná a poučná. Návštěva byla slušná. Projednány běžné záležitosti svazu. Pořád naříkáme na malou účast. A pořád trvá. Ve městě Smidarech bude zřízeno vzorné propagační středisko volební. Jsou zde za tímto účelem 3 krajští referenti. Středisko bude umístěno v lokále Radnice.

19.březen.

=====

Slavnostní otevření agitačního střediska ve Smidarech. Připomínám: Hodně lidí se shromáždilo na našem náměstí před Radnicí. Bylo to opravdu slavnostní. Velikou zásluhu o toto vzorné středisko má s.Eliška Vágenknechtová, která se vši energií se opřela do stohu těžkých prací a překážek a nepovolila, dokud středisko v naší obci nezazářilo jako maják na cestě k volbám. Krásná účast byla jí odměnou.

26.března.

=====

Vojenská posádka z Hořic v rámci programu Agitačního střediska - ESTRÁDA - po estrádě tanec. Vesele do voleb! Pak už jen zapisují krátce: Středisko žilo, středisko bilo jako srdce našeho města. Schůze stíhala schůzi, přípravy na volby byly zase vystřídány pochvalami zdařilých vystoupení pionýrů, svazáků a také vojáků posádky ze Smidar.

Neděle - 16.květen - Den voleb do MNV.

=====

Volební místnost: zvolení všichni navržení kandidáti:

- 1.obvod: Stanislav Mrákota
- 2.obvod: František Šimon
- 3.obvod: Albína Štičková
- 4.obvod: Břetislav Kynčl
- 5.obvod: Karel Tyrychtr
- 6.obvod: Marie Machková
- 7.obvod: Václav Lorenc
- 8.obvod: Václav Vojtěch
- 9.obvod: Karel Štajer
- 10.obvod: Václav Čermák

Dne 26.května 1954 se konala ustavující schůze nového MNV ve Smidarech v agitačním středisku. Předsedou: s.Karel Tyrychtr

Tajemníkem:s.Václav Čermák

Ved.komise školské:František Šimon

Ved.komise finanční:Václav Lorenc

Ved.komise zemědělské: Karel Štajer

Ved.komise zdravotní: Marie Machková.

Jarní práce v našem kraji a hlavně našem katastru skončily v předepsaných agrotechnických lhůtách. JZD bylo s pracemi jarními mazi prvními družstvy okresu. Dnes už se u nás jednotí cukrovky a chceme i zde dodržet agrotechnické lhůty - a dodržíme. Počasí je teď velmi příznivé, chladna ustala. Voláme déšť - pěkný májový.

MINISTR DR.ALOIS NEUMAN VYZNAMENAL NEJLEPŠÍ ŽÁKY VE SMIDARECH.

Ministr spojů Dr.Alois Neuman zavítal do své rodné obce Smidar, kde se zúčastnil 20.června Sportovního dětského dne a vyznamenal nejlepší žáky osmileté střední školy ve Smidarech. Slavnost se vydařila, počasí našim dětem přálo, sluníčko se na nás smálo a byli jsme všichni spokojeni. Slavnost zahájil starosta DSO ve Smidarech

s.Břetislav Kynčl, který v obsáhlém projevu vyzdvihl význam masové tělesné výchovy, přivítav ovšem předem s.ministra. Promlouvá potom obšírně o sovětské fyskultuře, která musí býti stálým naším vzorem. Dříve, pravda, naši lidé propagovali náš sokolský tělocvik v Rusku, byli učitelé v jejich jednotách. Dnes se učíme pro změnu zase my. Po něm se ujímá slova ředitelka školy Eliška Vágenknechtová, která probírá krátce práci naší školy, poukazuje na to, že naše děti potřebují školu, kde by bylo světlo, sucho, vzduch. A obrací se na s.ministra s takovou šikovnou řečnickou otázkou, která vlastně už slibuje, že ta škola zde určitě bude. Poté s.ministr Dr.Alois Neuman děkuje za přijetí, jakého se mu u nás dostalo, odpovídá na dotazy a potom přistupuje k vlastnímu aktu - rozdání pamětních mincí nejlepším žákům naší školy. Shrnuji: Dětský den se vydařil - propagace tělesné výchovy velmi pěkná.

Žně u nás.

=====

Začaly matematicky přesně: Markéta hodila srp do žita. A letos to byla pravda. Začátek byl špatný - čas spíše houbový, než žnový. Denně prší ...prší.... rádio hlásí zlepšení - prší prší! K zoufání! Ale najednou - dost! Začalo se! Propagace už byla dávno hotova. Vyjely traktory, samovazy, žací stroje tažené koňmi - na ležáky vyrukovaly ty nemoderní kosy a lehly ječmeny. Byly vcelku dobré! Vede naše JZD.

I u nás se zajišťují krmina!

Hospodáři v soukromém sektoru se snaží splnití svoji první povinnost ke státu a pokud nemají obilí předepsané, hledí splnití náhradní plodinou. Myslím, že se vyrovnají našemu sektoru socialistickému, kde naše JZD nezůstalo dlužno státu nic. Naopak - překročilo dodávku.

Žní se jako brigádníci účastnili občané města a při každé špičkové práci bylo na ně spolehnutí. Brambory sklizeny včas. I škole nutno poděkovat. Vždyť v mimoškolní době pomáhalo žactvo i skupina PO za dozoru učitelů.

Volby v našem městě dne 28.11. - do Národního shromáždění a Slovenské národní rady - za náš volební obvod kandidoval na poslance MILOSLAV BRÁBOREC - kandidát Národní fronty. Voleb se zúčastnilo 99,72% voličů. 100% voličích se vyslovilo pro navrženého kandidáta. Škrtáno nebylo.

Dne 12.12.1954 - President republiky jmenoval novou vládu Československé republiky.

Dne 19.12. oslavil president republiky s.Antonín Zápotocký 70.narozeniny. Vzpomínal vděčně jemu věrný lid, pracující našeho národa. Přejeme do nové desítky vše nejlepší.

Z mých stručných zápisů se na vás dívá celý rok 1954. Krácejí před vaším zrakem chronologicky události jak politické, tak hospodářské a kulturní. Nebylo žádných málo a nebyly nevýznamné. Věřím, že čtenáři vykreslí celý rok věrně. A to bylo mým cílem.

31.12.1954

Doležal Oldřich

Louky kolem Smidar r.1954

Legionáři mající vztah ke Smidaru – Zdeněk Slavík /pokračování/

František Dvořák, se narodil 22.listopadu 1894 ve Smidarech. U tohoto bojovníka se nedochoval osobní spis, protože to byl příslušník domobran v Itálii, pluk číslo 32.

Antonín Fiala, ruský legionář, se narodil ve Smidarech dne 28.prosince 1897, absolvoval obecnou školu a pracoval jako řezník. Byl ženatý a bydlel ve Smidarech. V rakousko-uherské armádě bojoval od roku 1914 v 10. domobraneckém pluku v hodnosti pěšák. Byl zajat 22.března 1915 u Přemyšlu. Naposledy pobýval v zajetí v Kurganu v Tobolské gubernii. V květnu 1918 dobrovolně vstoupil do československého vojska a byl zařazen do 1. pochodové rot. Již 17.června 1918 byl poslán na léčení do vladivostocké mořské nemocnice. Od této doby se léčil a vojenská lékařská komise jej 16.června 1919 uznala služby neschopným pro zánět žlučníku a žlučových cest na základě kaménků s vysokými horečkami a dlouhotrvající těžkou žloutenkou. Do vlasti se vrátil lodí Liverpool Maru. Po demobilisaci se vrátil do Smidar na Hradčany.

Osobní číslo 53128, spis číslo 730332.

Karel Fiala, ruský legionář, se narodil 5.listopadu 1881 ve Smidarech. Absolvoval obecnou školu a 3 ročníky pokračovací školy ve Smidarech v oboru pekař. Ovládal jízdu na kole a lyžích. Se svojí manželkou Annou bydlel ve Smidarech číslo 28. V rakousko-uherské armádě bojoval od roku 1914 s 36. pěším plukem jako pěšák. Do legii se přihlásil 30.května 1918 v Petropavlovsku a byl zařazen ke sborovému hospodářství v Čeljabinsku. Dne 3.listopadu 1919 byl nálezem III. vojenské lékařské komise uznán dočasně neschopným služby na půl roku, určen k evakuaci do vlasti a 18.prosince 1919 odjel 13.transportem lodí Montes. Do vlasti přibyl 6.února 1920.

Z nálezu lékařské komise se dovídáme, že trpěl anemií, onemocněním zubů a srdečními obtížemi.

Rodina pana Karla Fialy pobírala ve vlasti vyživovací příspěvky.

Po návratu do Smidar nežil Karel Fiala dlouho. Zemřel 6.února 1923 na tuberkulosu a krvácení do plic. Pohřben byl 8.února 1923 na smidarském hřbitově.

Ještě se dovídáme, že matka dostala v roce 1924 potvrzení na přiděl půdy.

Osobní číslo 57821, spis číslo 730492.

Richard Fiala, ruský legionář, se narodil 29.prosince 1883 ve Smidarech. Absolvoval obecnou školu a vyučil se truhlářem. Do zajetí upadl 19.září 1914 v Lukačeva. Před vstupem do československého vojska pracoval jako zajatec v rudníku Užakov, Chersonská gubernie. Do československého vojska byl zařazen 26.června 1917 na stanici Borispol. Dne 17.července 1917 byl zapsán do 2.roty záložního praporu, který byl v srpnu přeměněn v 6. Hanácký pluk, ale již 15.listopadu 1917 následkem tělesných vad jej uznala lékařská komise k neřadové službě. Dále byl 1.června 1918 převeden k 2.ešalonu československého korpusního intendantstva a po reorganizacích byl 26.května jmenován skladníkem u intendantstva III.divise. Opět 9.října 1919 byl uznán schopným neřadové služby vojenskou lékařskou komisí 3.střelecké divise v Krasnojarské. Do vlasti se vrátil z Vladivostoku 32. transportem na lodi Thomas a 14.srpna 1920 přijel do Českých Budějovic, již 17.srpna je převeden k vojenské zásobárně v Košicích a 19.srpna obdržel 3 měsíční repatriační dovolenou. Po jejím ukončení se hlásil u doplňovacího velitelství v Mladé Boleslavi.

V rámci pobytu v legiích nastoupil pochod ku přepravě armádního sboru do Francie v roce 1918 a bojoval s Němci u Bachmače 10. - 13.března 1918.

O zdravotním stavu pana Fialy se dovídáme z lékařského vysvědčení z 12.listopadu v Čeljabinsku. Jednalo se o levostrannou kýlu, která byla v příčinné souvislosti se službou

(časté nastupování a vystupování z vagónu).

V době míru obdržel 22.března 1924 potvrzení k přidělu půdy. Legionářské potvrzení 79256 bylo vystaveno 29.ledna 1938 od zařazení 26.června 1917 do 14.srpna 1920 a započítáno 9 roků, 9 měsíců.

Osobní číslo 24913, spis číslo 730515.

Alois Flašnar, ruský legionář, se narodil 26.března 1894 v Hořicích v Podkrkonoší. Absolvoval obecnou školu, 3 ročníky školy měšťanské a pokračovací školu. Pracoval jako holič, divadelní vlásenkář a hudebník. Ovládal slovem i písmem ruštinu. Byl ženatý. Do války nastoupil s 18. pěším plukem z Hradce Králové v hodnosti desátníka. Zajat byl 21.zářím 1915 u Luly. Před vstupem do československého vojska, kam se přihlásil 9.května 1916 v Kijevě, byl v zajetí v Darnici u Kijeva. Již 10.května byl zařazen do záložní roty 1.pluku Jana Husi. K hudebnímu oddílu byl přidělen 2.října 1916. V rámci 1.pluku byl povýšen až na desátníka. Dne 8.května 1919 byl převeden do 1. jízdního pluku Jana Jiskry z Brandýsa. Dne 5.června 1919 byl převeden v pravomoc velitele 1.záložního pluku.

Dne 14.října 1919 byl odeslán na léčení do zdravotnického vlaku číslo 1 a 20.ledna 1920 se vrátil z léčení v československé nemocnici číslo 1. 13.května 1920 byl převeden v pravomoc velitele strážního praporu a 13.června 1920 převeden do pravomoci velitele 4. vojenské nemocnice.

Během války se účastnil bojů při ústupu od Tarnopole 5.-20.července 1917, ústupu čsl. vojsk z Ukrajiny 1918, proti sovětské vládě bojoval u Zlatoustu 27.května 1918 a byl na pochodu přes Ural 28.-30.května a bojoval u Muans 1.června 1918.

V rámci pobytu v legiích byl několikrát odměněn, 6.srpna 1920 mu byl vysloven dík za osvětovou činnost, 23.března 1920 obdržel Čs. revoluční medaili a 27.května 1920 Spojeneckou medaili. Do vlasti byl evakuován 34. transportem lodí Hutsend. Po návratu bydlel ve Smidarech číslo 57.

Legionářské potvrzení ze dne 11.května 1923 číslo 58326 bylo vystaveno na dobu od 10.května 1916 do 5.října 1920, 13 roků a 6 měsíců.

V roce 1933 pracoval jako holič.1)

V období druhé světové války od března 1944 byl zapojen do druhého odboje jeho velitelem byl št.kpt. Doležala ze Sloupna a od 5.května 1945 byl předsedou prvního revolučního národního výboru. 2)

Ze zápisu v evidenční kartě se dovídáme, že zemřel 29.zářím 1954 a na žádost vdovy Růženy Flašnarové bylo zasláno SÚDZ X VI-7 odd. potvrzení k účelům důchodovým.

Osobní číslo 9257/I, spis číslo 731414.

1) Šádek s.

2) SOKA Hradec Králové fond NBČOL kart. č.1

Bohuslav Hátle, ruský legionář, se narodil 1.července 1887 v Loučné Hoře. V době války bydleli rodiče ve Smidarech. Absolvoval obecnou školu, tři roky měšťanské školy, gymnasium a studoval právnickou fakultu. Byl členem Sokola. Do války nastoupil v rakousko-uherské armádě s 36. pěším plukem v hodnosti desátníka. Do zajetí upadl 21.zářím 1915 u obce Lopušno, naposledy pobýval v zajetí v Čerkassy v Kijevské gubernii a do československého vojska byl zařazen 30.ledna 1918 k 5. Pražskému pluku T.G.Masaryka. Dne 26.zářím 1918 byl zařazen do pochodové roty, 14.června převeden do ohňometné roty a nakonec 8.zářím nastupuje do telegrafní roty, zde úspěšně působil až do skončení války. V Čeljabinsku se 9.prosince 1918 podrobil telegrafní zkoušce před komisí a ta jej uznala na základě teoretických i praktických znalostí způsobilým vykonávat telegrafní služby, o čemž obdržel vysvědčení způsobilosti. Dne 25.prosince 1918 byl povýšen na svobodníka. 1.dubna 1919 je s měsíční zpětnou platností povýšen na mladšího telegrafistu, koncem března

povýšen na technického četaře. Pochopitelně se zúčastnil mnoha bojů a to: na usurijské frontě bojoval se svým plukem od 29.června 1918 do 25.srpna 1918. Jako příslušník telegrafní rot sloužil v Čeljabinsku od 3.prosince 1918 do 30.ledna 1919, v Innokentěvské od 13.února 1919 do 25.ledna 1920, zde byl od 31.srpna do 25.ledna 1920 velitelem telegrafní patroly a stejnou funkci zastával od 17.února 1920 do 10.dubna 1920 v Orlovjané.

Evakuován do vlasti byl 30.lodním transportem lodí Edellyn a hranice překročil 10.srpna 1920. Potom obdržel repatriační dovolenou (14.8.-11.11.1920).

Za svou činnost v legiích byl několikrát oceněn. V rozkaze čsl. vojska na Rusi 5713, 22.srpna 1919 obdržel pochvalné uznání od velitele československého vojska na Rusi generálmajora Syrového, od velitele telegrafní rot obdržel 26.května 1920 pochvalné uznání za přesné a nepřetržité konání telegrafní služby.

Když pan Hátle v Rusku vyplňoval datum vstupu do legií, tak pro zjednodušení udával datum 30.leden 1918, i když se přihlásil již 15.prosince 1917. Po návratu najednou začalo být toto datum poměrně důležité, a tak požádal o jeho změnu. Datum 15.prosince 1917 mu potvrdili spolubojovníci pan František Munzar z Nechanic č. 81 a pan Josef Beneš z Lubné u Litomyšle. Taktéž toto datum potvrdil i kapitán Mikuláš Plaček, bývalý emisář v Čerkasích.

Legionářské potvrzení číslo 13155 ze dne 25.srpna 1920 znělo na dobu od zařazení 15.prosince 1917 do 10.srpna 1920, 8 roků 3 měsíce.

Osobní číslo 58045/I, spis číslo 737424

Jan Holý, ruský legionář, se narodil 12.srpna 1894 ve Starém Bydžově. Před válkou pobýval s rodiči ve Smidarech. Absolvoval obecnou školu a pracoval jako rolník. Byl též členem Sokola. Do války nastoupil s 36.pěším plukem jako pěšák a byl zajat 28.května 1915. Naposledy pobýval v zajetí v Hrusínově, Donská oblast a pracoval v Paramonově rudníku. Dne 12.srpna 1917 byl zapsán jako dobrovolce na sborné stanici Borispol. Naposledy bojoval v úderném praporu v hodnosti svobodník. Za zásluhy v boji obdržel medaili sv. Jiří IV.stupně.

V Rusku se oženil a měl jedno dítě. Proto mu bylo konání činné vojenské služby na vlastní žádost odročeno od 19.dubna 1920 do zvláštního povolání a následujícího dne byl propuštěn. V této době také uvažoval i o trvalém pobytu v Rusku. Evakuován byl lodí Almeria 22.března 1922 jako občan se ženou a synem.

Legionářské potvrzení 52830 bylo vydáno od zařazení 12.srpna 1917 do 20.dubna 1920.

V roce 1933 bydlel v Pardubicích - Jesničanech.

Osobní číslo 24927/I, spis číslo 741319.

Rudolf Hušek, ruský legionář se narodil 28.září 1883 ve Smidarech. Absolvoval vyšší gymnasium s maturitou a složil odborné účetní zkoušky. Ovládal ruštinu a němčinu. Byl ženatý a bydlel v Praze - Bubenči, Dejvická ulice č. 275. Pracoval jako účetní úředník na místodržitelství v Praze. Byl členem Sokola a národně socialistické strany. V rakousko-uherské armádě dosáhl hodnosti poručíka, velel četě a později rotě. Do zajetí upadl u Šenav 14.května 1915. Do československého vojska se přihlásil v Bobrově 27.března 1916, ale byl zařazen až 26.července 1917 v Borispolu jako kandidát důstojnické hodností. V září 1917 byl připuštěn k plnění důstojnických povinností u průzkumníků. V říjnu 1917 byl převelen do Petrohradu z rozkazu Československé národní rady. Dne 15.prosince 1917 byl převelen k 2. záložnímu pluku.

Dne 17.července 1917 rozkazem Československého armádního sboru byl převeden k intendantstvu čsl. armádního sboru jako správce korpusního intendantního skladu 2. správy s požitky velitele praporu. Dne 1.října 1918 byl přidělen ke štábu sborohospodářství a naznačen zmocníkem sborohospodáře po stránce výstroje a výzbroje. Dne 15.ledna 1919 byl

jmenován inspektorem armádních závodů a dílen. Za vynikající službu, jakož i za věrné a svědomité plnění povinností byl rozkazem československého armádního sboru 1. února 1919 povýšen na správního kapitána. Již 15. března 1919 byl ustanoven správcem oddělení výstroje a výzbroje u intendantských dílen. Dne 1. dubna 1919 byla panu Huškovi udělena "komandírovka" na dobu 2 měsíců od velitele čsl. vojska, 15. dubna odejel na služební cestu na východ a 9. července se vrátil ze služební cesty a přijal správu oddělení výzbroje a výstroje.

Byl převeden rozkazem osobních změn do pravomoci politického plnomocníka Československé republiky na Rusi jako dispoziční důstojník a vymazán ze seznamu důstojníků týlového intendanstva. Převzal velení vlaku politického plnomocníka a 31. října 1919 převzal velení sloučených vlaků politického plnomocníka a poselstva vlády Čsl. republiky. 15. listopadu 1919 se stal velitelem zvláštního vlaku politického plnomocníka na Daleký východ. Nařízením plnomocníka byl převeden v pravomoc vojenských úřadů za účelem evakuace do vlasti 30. dubna 1920. Tam se vrátil 13. transportem lodí Yonan Maru 2. února 1920.

Dne 9. září 1919 byl vyznamenán řádem M.R. Štefánika Sokol za zásluhy.

Ve spise se dochoval dopis legionáře Huška a jeho spoluzajatců, ve kterém nabízejí služby generálu Červinkovi.

"Vaše Prevoschoditělstvo,

Slovutný pane generále.

S velikým zájmem sledujeme postup Vaší akce o utvoření českosl. Armády, ve které vidíme nejjistější záruku dobrého výsledku našeho národního sdružení. Jsme pevně odhodláni vstoupiti do příští naší armády, pokládáme však za svoji povinnost již nyní, dříve než armáda bude vybudována, nabídnouti Vám svoje síly ku přípravným pracím spojeným s vybudováním armády, ať jsou to práce agitační nebo jakékoliv jiné práce technického druhu. Jsme zajatci (bývalí rakouští důstoj.) vesměs starší lidé od 33-40 let, zvyklí styku s lidem, od počátku zajetí jsme členy Svazu českosl. spolků, přihlášení na práce pro ruskou armádu a následkem dlouhého zajetí ovládáme obstojně ruský jazyk ve slově i písmě. Z podepsaných je Dr. Vlad. DAXNER, Slovák, ostatní Češi. V naději, že nabízené naše služby neodmítnete a rozhodnutí svoje nám sdělíte, trváme v hluboké úctě."

BOBROV 17.XII.1916 Otakar HANUŠ, Rudolf HANUŠ

Jan JAROŠ, Rudolf HUŠEK

Dr. Vladimír DAXNER

Ve vlasti byla panu Huškovi započítána doba v legiích od přihlášky 27. března 1916 do 2. února 1920.

Pan Rudolf Hušek po návratu z Ruska se vypracoval na továrníka uzenářského zboží, před smrtí bydlel v Praze IV, Tychonova 10. Zemřel 27. března 1932 na diabetes mellitus a byl pohřben na hřbitově v Bubenci.

Osobní číslo 86701, spis číslo 745611.

Rudolf Jiránek, ruský legionář, se narodil 15. srpna 1897 ve Smidarech. Jeho povolání bylo krejčí a ve Smidarech bydlel v čísle 89. Byl členem Sokola. Ovládal ruštinu. V rakousko-uherské armádě bojoval s 38. pěším plukem jako řadový voják. Zaját byl 9. června 1916 u Lucku. Do československého vojska byl zařazen rozkazem 1. pluku a 7. července 1916 vstoupil do záložní rotu v Kijevě. Již 29. října 1916 odešel se svojí rotou na rumunskou frontu, kde byla rota přidělena jako výzvědný oddíl k 2. armádnímu korpusu do bitvy u Zborova. Od 18. června 1917 do 5. dubna 1918 se léčil v nemocnici. Poté byl v opět příslušníkem 1. pluku, 5. rotu. 24. září 1918 byl raněn u Orlovky do holení kosti levé nohy a léčen do 12. prosince. Za své působení v legiích se Rudolf Jiránek zúčastnil velkého množství bojů. Byly to rozvědky na rumunské frontě 1917, bojů u Penzy 29. května 1918, Bezenčuku

5.června 1918, Buzuluku 26.června 1918, Ďurt'ulí 8.července 1918, Kamelinky 1.září 1918, Levinky 5.září 1918, Orlovky 8.září 1918. Dále se zúčastnil ochrany Sibiřské magistrály na úseku Sviščevo - Sorokino - Tajožnaj 21.února - 23.února 1919, Sujetická - Tajšet - Bajronovka - Razgon 24.března - 20.května 1919 a boje s povstanci na stanici Tajšet 8.května 1919.

Do vlasti se vrátil 13. transportem lodí Yonan Maru 2.února 1920 jako svobodník 5.roty 1.pluku.

V roce 1933 pracoval jako krejčí v Roztokách u Prahy.1)

Rudolf Jiránek zemřel 1.února 1937 na otravu kyslíčným uhelnatým. V této době bydlil se svoji manželkou Zdeňkou, rozenou Fiedlerovou, v Praze II, číslo 724 a pracoval jako krejčí. Pohřeb se uskutečnil 5.února 1937 na Olšanských hřbitovech.

Vdova po zemřelém panu Jiránkovi v roce 1937 žila v Praze II, Palackého 8.

Osobní číslo 6556, spis číslo 750691.

1)Šádek s.49

Josef Kočí, ruský legionář, se narodil 22.prosince 1883 v Lipníku, okres Mladá Boleslav. Absolvoval obecnou školu a 3 roky měšťanské školy. Pracoval jako hostinský a politicky byl organizován v národně socialistické straně. V době války byl ženatý a měl dvě děti. Do rakousko uherské armády nastoupil v Mladé Boleslavi roku 1914 k 36. pěšímu pluku. Před zajetím bojoval s 52. pěším plukem v hodnosti četař.

V rakouské armádě absolvoval šestiměsíční kurs zdravotních poddůstojníků. Do zajetí upadl 9.června 1916 u Jaslovic, naposledy pobýval v zajetí Kijev Korněvka. Do československého vojska byl zařazen, podobně jako mnoho dalších legionářů, na sborné stanici Borispol 22.listopadu 1917.

Na počátku ledna 1918 byl převeden v pravomoc velitele úderného praporu 2.střelecké divise a zařazen k 1.rotě jako sanitář. Dne 20.dubna 1918 byl převeden do seznamu ambulance praporu jako sanitář, 10. května byl povýšen na sanitního desátníka., 1.srpna byl povýšen na četaře a 10.října 1918 obdržel hodnost šikovatele a tento prapor byl koncem měsíce reorganizován. Dne 23.listopadu 1918 rozkazem armádního sboru byl převeden do pravomoci velitele 2. československé nemocnice v Jekatěrinburgu, ale k tomuto nakonec nedošlo. Týmž rozkazem byl přejmenován na šikovatele zdravotní služby. Na přelomu roku 1919 a 1920 byl lékařskou komisí uznán schopným k neřadové službě a lékařskou komisí 1.divise v Irkutsku v červenci 1919 uznán neschopným služby a určen k evakuaci, protože trpěl chronickým zánětem žaludku, a v horní čelisti defektem 7 zubů a v dolní 4 zubů. Nakonec 26.října 1919 odejel lodí Capetown - Maru.

Pan Kočí se zúčastnil bojů proti sovětským vojskům s 1.úderným praporem jako sanitář a sanitní poddůstojník a to pochodu Bělá - Kultuk 8.července - 14.července 1918, boje u Kultuku 14.července - 20.července, pochod Bajkal - Pozolská 10.srpna - 16.srpna, bojů u Pozolské 16.srpna - 21.srpna, boje u Nevjanska 7.září a tažení na Belebej 3.listopadu - 10.listopadu.

Za účast v tolika bojích byl Josef Kočí odměněn. Dne 28.srpna 1918 obdržel ruský řád Medailí sv. Jiří IV. stupně za chrabrost v bojích proti sovětským vojskům a 10.dubna 1919 byl vyznamenán anglickou medailí Za zásluhy.

Ve vlasti obdržel dne 1.2.1920 invalidní pensí 224 K a příspěvek na zranění 96 K na dobu jednoho roku. Jednalo se o zduření levých kostí bederních a pohmoždění se značnou bolestivostí při chůzi. Bylo uznáno, že vada z 33 1/3% vznikla činnou vojenskou službou

Legionářské potvrzení 1132 bylo vydáno dne 10.května 1920 od zařazení 22.listopadu 1917 do 24.listopadu 1919.

Ze záznamu na evidenční kartě se dovídáme, že v roce 1935 bydlel ve Smidarech číslo 160.

Ještě v roce 1945 bydlil ve Smidarech.1)
Osobní číslo 51141/I, spis číslo 757807.
1) SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Jindřich Kovář, ruský legionář, se narodil 15.července 1896 v Ústí nad Orlicí. Jeho otec se jmenoval František Kovář. Absolvoval 6 ročníků obecné školy, 2 ročníky měšťanské školy a 3 roky pokračovací tkalcovské školy v Ústí nad Orlicí. Pracoval jako tkadlec. Pasivně ovládal ruštinu. Odveden byl 14.března 1915 a do války nastoupil 15.dubna 1915 ve Vysokém Mýtě k 28. pluku. Do zajetí upadl jako příslušník 29. zeměbranceckého pluku dne 30.srpna 1915 u Tarnopolu. Naposledy pracoval v rudníku Chárin v Jekatěrinburské gubernii. Do legií vstoupil 15.června 1917 na shromažďovací stanici Borispol a byl zařazen do záložního praporu 1. roty. Po přeměně záložního praporu v Hanácký pluk, byl převeden do kulometného oddílu, později do 2.roty a 1.roty.

Jindřich Kovář v legiích též onemocněl, a proto byl 13.února 1919 poslán na léčení do československé nemocnice v Jekatěrinburku a 15.března 1919 se vrátil zpět vyléčen. Opět 2.června 1919 byl poslán na léčení zubů do zubního kabinetu do Jekatěrinburku a 20.července se opět vrátil do služby vyléčen. Evakuován byl 23. lodním transportem lodí President Grant jako střelec 6. pluku, 1. roty a 19. června 1920 překročil hranice Československé republiky.

Jindřich Kovář se účastní mnoha bojů. Nastoupil pochod k přepravě čsl. vojsk na francouzskou frontu 31.března 1918, na této cestě bojoval s Němci u Bachmače 10.března - 13.března 1918, se sovětskými vojsky na východní frontě 30.června - 12.září 1918 a na západní frontě 1.října 1918 - 15.ledna 1919.

Pak Kovář byl vyznamenán Československou revoluční medailí a Spojeneckou medailí.

Legionářské potvrzení bylo vystaveno 31.července 1920 od 27.června 1917 do 20.června 1920 na dobu 9 roků, 3 měsíce.

Též se dovídáme, že působil jako velitel pohraniční stráže v obci Rosocha u Brandýsa nad Orlicí.

V roce 1945 bydlil ve Smidarech č.45 jako příslušník finanční stráže v.v.1)
Osobní číslo 24491, spis číslo 762082.
1) SOKA Hradec Králové, fond NBČOL kart. č.1

Václav Křepela, ruský legionář, se narodil 8.září 1892 ve Smidarech. Absolvoval šest ročníků obecné školy, vyučil se krejčím a absolvoval 2 ročníky pokračovací školy ve Smidarech. Ovládal ruštinu a němčinu, jezdil na motocyklu a jízdním kole. V rakousko-uherské armádě sloužil v 36. pěším pluku v hodnosti střelec, do zajetí upadl 8.září 1915 v Karpatech. Do československého vojska se přihlásil 9.července 1918 v Omsku a 10.července přišel k prvnímu československému střeleckému záložnímu pluku. Dále byl zařazen 22.prosince 1918 do 1. baterie. Také sloužil u II. jízdní baterie, 12.února 1919 byl převelen ke štábu II. dělostřelecké brigády a 23.února přešel k 2.lehkému dělostřeleckému pluku.

V legiích se zúčastnil aktivně obranných bojů na Altajské železnici od 7.července do 15.listopadu 1919.

Dne 27.dubna 1920 zařazen do 23. transportu lodí Pres. Grant a 20.června 1920 přibyl repatriačním vlakem z Terstu do Uherského Hradiště, 20.července 1920 byl propuštěn na tříměsíční repatriační dovolenou. Z činné služby byl propuštěn u 2. pluku v Uherském Hradišti 9.července 1920. Odešel do Smidar č. 69.

Za službu v legiích obdržel Československou revoluční medaili a Spojeneckou medaili.

Legionářské potvrzení číslo 52457 bylo vydáno 26.února 1922 od 9.července do 20.června 1920 v době trvání 6 roků.

V roce 1933 byl krejčím v Teplicích.1)
Osobní číslo 81768/I, spis číslo 765597.
1)Šádek s.49

Josef Kubišta, ruský legionář, se narodil 23. února 1897 v Nymburce. V době války žila jeho matka Hana Kubištová ve Smidarech. Do začátku války absolvoval sedm tříd gymnasia a byl členem Sokola. V rakousko-uherské armádě bojoval s 10. zeměbranceckým plukem v hodnosti desátníka. Do zajetí upadl 10. července 1916 u Stochodu a před vstupem do legií pobýval v zajetí v Carycinu. V legiích nastoupil 10. dubna 1918 do Kurgánského praporu v Penze, již 30. června byl povýšen praporem na svobodníka a 13. srpna byl převeden ke sborovému intendantstvu v Čeljabinsku, které bylo přejmenováno na intendantstvo 3. střelecké divise. Od 26. května zastával funkci písaře ve skladové kanceláři. Dne 17. října 1919 za svědomité a neúnavné vykonávání služby s platností od 1. září 1919 obdržel hodnost správního desátníka a 1. dubna 1920 byl povýšen na správního četaře s platností od 1. dubna 1920. Do vlasti byl evakuován z Vladivostoku 32. transportem na lodi Thomas se svojí částí 20. června 1920. a 14. srpna přibyl do Českých Budějovic. Dne 17. srpna 1920 převeden k vojenskému zásobování v Košicích. Od 19. srpna měl tříměsíční repatriční dovolenou. Podle výnosu MNO obdržel studijní dovolenou od 18. srpna 1919 do 20. července 1921.

Za svého působení v legiích se zúčastnil bojů u Kurgánu 2. června 1918 a Tavatuj 11. srpna 1918. Za zásluhy obdržel Československou revoluční medaili a Spojeneckou medaili.

Legionářské potvrzení obdržel od 10. dubna 1918 do 14. srpna 1920.

Po návratu vystudoval lékařskou fakultu a stal se praktickým lékařem. 1)

Osobní číslo 55995, spis číslo 766827.

1) Šádek s. 49

Karel Kubišta, italský legionář, se narodil 17. října 1895 v Nymburce. Byl studentem reálného gymnasia a jeho domovskou obcí byly Smidary. V rakousko-uherské armádě sloužil jako kadet aspirant u 46. pěšího pluku od 15. března 1915 do 13. března 1916, kdy byl zajat u Sam Martina del Carsa. Naposledy byl zaměstnán v zajateckém táboře v Padule, kde se 4. února 1918 přihlásil do československých legií. Zařazen byl 14. dubna 1918 k 31. pěšímu pluku 1. výzvědné rotě Astico. Slib složil jako podporučík 16. července 1918. Dne 4. srpna 1918 je potvrzen v hodnosti poručíka za nepřetržitou výzvědnou službu na frontě. Dne 24. září 1918 v 1 hodinu padl v boji u Cima tre Pezzi

V osobním spise se též zachoval výňatek z denního rozkazu vrchního velitelství československých vojsk na Slovensku č. 161 ze dne 10. ledna. Evidenční úřad (Matriola) československého sboru z Itálie. Zasiláme Vám tímto stříbrnou medaili pro + poručíka Karla Kubištu od 39. pluku, která byla udělena J.E. velitelem první armády Italské s tímto odůvodněním: Za akce provedené během zuřivého ohně dělostřeleckého první mezi prvními s nezkrotnou odvahou dovedl s příkladem své mužstvo do nepřátelských zástupů, kdež jako hrdý vzor ideálu svobody, na smrt raněn zanechal svou mladou bytost.

Dne 10. ledna 1919 obdržel italskou stříbrnou medaili za statečnost a 10. dubna téhož roku Československý válečný kříž za statečnost. Taktéž byl in memoriam povýšen na nadporučíka.

Podle seznamu italského vojenského attache obdržel pouze stříbrnou medaili.

Protože každý voják na italské frontě byl pojištěn, tak matka po padlém Karlu Kubištově obdržela částku 4857 Kč (1500 lir). Na základě zplnomocnění převzal tuto částku u okresního soudu v Novém Bydžově městský tajemník ve Smidarech Karel Javůrek.

Rozhodnutím komise 29. dubna 1924 byl přiznán charakter legionáře od přihlášky 4. února 1918 do 24. září 1918, 2 roky.

O Karlu Kubištově pojednává též F. Šádek na s. 19

Osobní číslo 12341, spis číslo 766829.

Jan Kukla, ruský legionář, se narodil dne 13. května 1882 v Lovčicích. V zajetí pracoval od 4. června 1916 v Taganrogu, kde byl členem Československé revoluční demokratické organizace, kam vstoupil již 1. června 1916. Ve vojsku sloužil u 8. pluku Slezského. Do vlasti se vrátil se svým plukem na lodi Belgik. V roce 1921 mu byla započítána služba od srpna 1916 a to bydlel ve Smidarech číslo 41.

Osobní číslo 53919, spis číslo 767774.

SPOLECENSKÁ KRONIKA

NAROZENÍ

25.12.2002 Dominika Novotná
Smidary 327
5.3.2003 Anna Hošková
Smidary 301
20.5.2003 Andrea Marešová
Smidary 187

18.6.2003 Marian Wilkes
Smidary 103
18.6.2003 Eva Wilkesová
Smidary 103

ÚMRTÍ

27.10.2002 Josef Hloucal
Smidary 285
8.1.2003 František Drašík
Loučná Hora 8
12.1.2003 Jiří Volák
Smidary 175
5.2.2003 Josef Mojžíš
Červeněves 46
13.2.2003 Libuše Špačková
Smidary 282
18.2.2003 Růžena Jirsáková
Smidary 56

26.3.2003 Marie Žampová
Křičov 25
13.4.2003 Anna Štěrbová
Chotělice 69
16.4.2003 Marie Bínová
Chotělice 134
24.4.2003 Ladislav Šádek
Smidary 334
2.5.2003 Vladimír Šusta
Smidary 103
8.6.2003 Rudolf Kubínák
Smidary 61

Zlaté svatby

Padesát let společného života oslavili:

21.3.03 Marie a Josef Horákoví, Chotělice a 25.4.03 Zdeňka a Josef Černých, Loučná Hora
BLAHOPŘEJEME !

Vítání občánků

Dne 26.4.2003 bylo přivítáno osm nových občánků:

Dominika Slováková, Chotělice
Jan Mařátko, Smidary
Jakub Šana, Smidary

David Zvoník, Smidary
Andrea Šťastná, Červeněves
Renáta Horváthová, Loučná Hora
Dominika Novotná, Smidary
Anna Hošková, Smidary

Slavnostní rozloučení dětí s mateřskou školou dne 23.6.2003

Marie Zavadilová
matrikářka OÚ

Oslava 105. výročí založení SDH v Chotělicích.

Při příležitosti 105. výročí založení Sboru dobrovolných hasičů v Chotělicích jsme uspořádali soutěž:

O pohár „Starosty obce“
a okrskovou soutěž.

Své dovednosti přijela předvést 4 družstva okrsku Smidary a 5 družstev hostů. U družstva žen z Nevřatic bylo možno sledovat mistrovské umění i krásu a ladnost pohybu, mladý dorostenecký potěr ze Šaplavy dokázal, že tvrdá příprava přináší úspěchy.

Výsledky soutěží:

Pohár starosty - 1. Šaplava
2. Chotělice II
3. Nevřatice

Pohár okrsku - 1. Šaplava
2. Chotělice II
3. Loučná Hora
4. Chotělice I
5. Smidary

Prekážkový běh - 1. Novotný Nevřatice
2. Koubek Nevřatic
3. Soukup Chotělice

Celé dopoledne proběhlo ve sportovním duchu a v přátelské pohodě, ke které přispělo pěkné počasí a hudba pana Hermocha, při které si zazpíval ne jeden návštěvník.

Dovolte nám, abychom touto cestou poděkovali Obecnímu úřadu ve Smidarech za hodnotné čestné ceny, poděkování patří i obětem místního sboru, kteří tuto pěknou, ale náročnou akci připravili!

SDH Chotělice – Z. Berný

Byl to hezký rok?

V mateřské škole ve Smidarech pracujeme s dětmi podle Školního vzdělávacího programu a Třídních vzdělávacích programů. Učitelky připravily pro děti každý měsíc něco navíc:

V září byla v MŠ výstava. Vystaveny byly krásné a zajímavé figurky z podzimních plodů, které děti vyrobily se svými rodiči i učitelkami.

V měsíci **říjnu** byly děti v základní škole na vystoupení „**Klaun Emilio vás baví**“. Děti ze II. třídy začaly chodit do počítačové třídy ZŠ. Seznamují se už 3 roky se vzdělávacími počítačovými programy pro předškolní věk.

V listopadu přijela na pozvání divadelní společnost „Úsměv“ s pohádkou „**Zdravěnka a Kubík slaví Vánoce**“.

V prosinci navštívil děti Mikuláš – akci pomohly zajistit děti ze ZŠ. Zahrály pohádku, zazpívaly vánoční písně, rozdaly dárky. Krásné bylo vánoční posezení s programem dětí z MŠ – shlédlo jej přes 70 návštěvníků.

V lednu předškolní děti navštívily I. třídu základní školy. Sledovaly žáky při vyučování, seznamovaly se s učitelkou, ředitelem, s prostředím třídy i celé školy.

V únoru byl v mateřské škole i v obci karneval. Děti vystoupily, s velkým úspěchem, s aerobní skladbou „**Mraveneček**“.

V březnu se seznamovaly s funkcí místní knihovny – vybíraly si a prohlížely knihy, poslouchaly pohádku.

- Byly na několika výletech kdy poznávaly okolí Smidar, okolní obce, rybníky, les.

V dubnu začal předplavecký výcvik. Děti jezdily do Plaveckého střediska v Hradci Králové. V II. lekcích, vedených odbornou učitelkou, se učily základům plavání.

- Na zahradě MŠ, kterou pravidelně udržují pracovníci obecního úřadu, se konal slet čarodějnic.

- Děti shlédly divadelní představení v Jiráskově divadle v Novém Bydžově „**Vodník Paříšek**“.

V měsíci **květnu** děti úspěšně reprezentovaly naši školu na přehlídce v Novém Bydžově **MATEŘINKA 2003** s aerobní skladbou „**Mraveneček**“.

- Konal se turistický výlet „**Putování za lvem**“, kterého se zúčastnilo 13 dětí z MŠ, 12 dětí ze základní školy a 20 dospělých. Seznámily se s okolím Ostroměře, Konecchlumí, Kovačce. Sponzorem byl místní sbor dobrovolných hasičů.

V červnu zahrála opět divadelní společnost „Úsměv“ dětem z MŠ a ZŠ pohádku „Hrnečku vař“.

- 18 dětí se svými učitelkami jelo na letní výlet na kolách do Červeněvse.
- Zábavné a podařené bylo odpoledne s hrou „Na poklad“, pak posezení u ohýnku na zahradě MŠ a nocování dětí v mateřské škole.
- Dětem se líbily také různé soutěže, tělovýchovná olympiáda, koupání v zahradním bazénu.
- Předškolní děti opět navštívily 1. třídu ZŠ, aby si poslechly, co už prvňáčci umí.
- V závěru školního roku se konalo slavnostní Rozloučení dětí s mateřskou školou na OÚ.

Byl to hezký rok !

L. Zubzandová

KŘÍŽOVKA

	Depo	Jméno herečky Mandlové	Garsoniéry	Ouha	Tvoje osoba	Henleinovec	Nerudův kuřák pánovky	Kuličkové počítadlo	Puiz	Německá předložka (ve)		Souzvuk	1	Období starověku
Úmyslná zdravotní činnost											Španělská podoba jména Anna			
2											Kenneth Chlup na bradě (obecně)			
Vyrábění ve formě					Soukenná tkanina Popruh					Rychtář Krátké kabáty				
Starší vztažné zájmeno				Hlemýžď Omamit alkoholem					Italský herec (Alberto) Mohutná					
Ruský souhlas			Dravec Jilovitá hornina					Náš fotograf (Jan) Rudná žila						
	Otlouci rohamu	3	Dráp			Selhani (obecně) Sedlina					Popévek Jméno Kareninove			
Mladé ušatého zvířete						Sváteční kvělina SPZ aut Mělnika				Město u Chebu Indoevropan			Lide žijící z úroků z cenných papírů	
Hnit					Německý prozaik Velké dveře					Vous Na to místo				
Dešťová voda stékající po zemi				Vysoký vnitřní tlak Naftařský koncert										
Poměrové znaménko			Setina hektaru Policejní sport. svaz							Jméno herce Delona				
Druh vyšívky										Značka makedonských cigaret		SPZ Prachaticka Satelitní zkratka		
Sekavat (řídceji)											Ta další	Lýže Stanovy tábor		
	Tisíce gramů (obecně) Povyšení									Nápadne				
Tělní vyměšek				Jehličnan	Švédské ženské jméno					Bratrova dcera Slatečná				
Svolnost						Exotický dravý pták		Samuel Osudové znamení (z latiny)				3,93 km v Japonsku Poučení		
Pravostranný přítok řeky Bilyny							Tajemné slůvko buddhistů Ten i ten			Udajně Rtěnka			Obraz nahe ženy	
Tato			Dynamometr Německý „já“								Beduínský plášť			
Jednobařevny				4							Česky básník (Viktor)			
Dusadlo					Roční důchod						Zenský hlas			

Světové primáty

632,45 metrů měří...
(viz tajenka),
umístěných pod
vodou. Vyrobita jej
italská firma RIRI.

POZVÁNKA

Český svaz chovatelů, základní organizace ve Smidarech

oznamuje všem občanům, že v sobotu a v neděli dne 13. a 14. září 2003 pořádá již tradiční Okresní výstavu drobného zvířectva v chovatelském areálu ve Smidarech, která je spojena s výstavou akvarijních rybiček, okrasného a exotického ptactva. Dále je výstava doplněna o výstavu ovoce, zeleniny, květin a kaktusů.

Vystaveno bude 450 ks králíků, 370 ks holubů a 270 ks hrabavé a vodní drůbeže.

Na výstavě bude možno shlédnout i některé výrobky firmy GOOL Smidary. Přítomni budou dle možností i různí drobní prodejci spotřebního a chovatelského zboží.

Dále bude i prodej zemědělských přebytků od členů.

Pro návštěvníky je připraveno bohaté občerstvení včetně rybích specialit připravených ve spolupráci s místními rybáři.

Výstava bude otevřena v sobotu 13. září od 7,00 hodin do 17,00 hodin a v neděli 14. září od 7,00 do 12,00 hodin.

Pro malé i velké návštěvníky je připravena bohatá tombola.

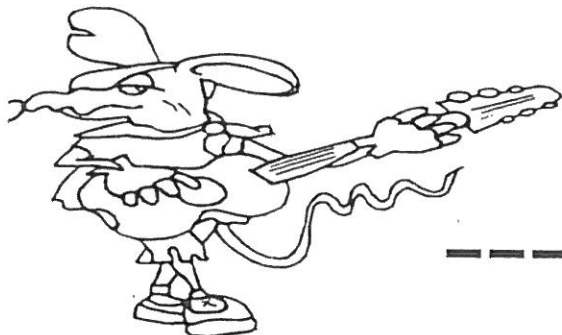
K návštěvě široké veřejnosti zvou pořadatelé výstavy.

Ladislav Hořejšek
jednatel výstavy

Opět začínáme! Přijď si zacvičit! /AE – posilování/

Od 4.9.03 v tělocvičně ZŠ ve Smidarech, vždy od 19,00 hod. Vezmi sebou dobrou obuv, podložku a pití. Vstupné 20,-Kč.

Těší se Markéta.

PODZIM SMIDARY

- 12.9. POLYMETAL
19.9. ZVLÁŠTNÝ ŠKOLA
26.9. KYVADLO
3.10. TURBO + ŘEMEN
10.10. BENEFIT
24.10. KLAXON
7.11. KYVADLO
15.11. KISS REVIVAL + MARKÝZ JOHN
22.11. KATAPULT
5.12. BRUTUS
13.12. CHŘESTÝŠ

Začátek zábavy : 21.00. hod.

Vydává Obecní úřad ve Smidarech. Ročník 2003. Vychází nepravidelně.
Odpovědný redaktor: E.Řeháčková. Povoleno OÚ v Hradci Králové.